

2018 թվականի ապրիլի 18-ին, Վիրահայոց թեմի «Հայարտուն» կենտրոնի Գալուստ Գյուլբենկյան դախլիճում կայացավ թեմի իովանու ներքո գործող «Սուրբ Մովսես Խորենացի» նախակրթարանի սաների ծնողների և Վիրահայոց թեմի պաշտոնեության իտե Խանդիպում:

Հանդիպմանը իր օրհնաբեր ներկայությունն էր բերել Վիրահայոց թեմի առաջնորդ Գերաշնորհ Տեր Վազգեն Եպիսկոպոս Միրզախանյանը «Հայարտուն» կենտրոնի իովանու տեսուչ արժանապատիվ Տեր Մանուկ քահանա Զեյնալյանի ընկերակցությամբ:

Ներկա էին նաև Թբիլիսիի թիվ 104 հանրային դպրոցի տնօրեն Իրինա Ժամկոչյանը և թիվ 103-վրաց-հայկական հանրային դպրոցի փոխտնօրեն Հասմիկ Պապյանն ու հայոց լեզվի և գրականության ուսուցչուհի Գայանե Մխիթարյանը, ուսուցիչներ, ծնողներ:

Հանդիպումը սկսվեց Տերունական աղոթքով և Վիրահայոց թեմի առաջնորդի օրհնությամբ: Այնուհետև Թեմակալ առաջնորդը ներկայացրեց Խանդիպման նպատակը՝ այն է՝ նախակրթարանի ավագ խմբի շրջանավարտներին հայոց դպրոց ուղղորդելը:

Վիրահայոց թեմի առաջնորդը անդրադարձ կատարեց այլազգիների նկատմամբ Վրաստանի իշխանությունների բարյացակամ վերաբերմունքին, ընդգծեց երկրի իշխանությունների մշտական աջակցությունը ազգային փոքրամասնությունների մայրենի լեզվով կրթությանը, ի մասնավորի միջնակարգ, մասնագիտական և բարձրագույն կրթություն ստանալու ճանապարհին:

Թեմակալ առաջնորդը նշեց, որ ներկայումս Վրաստանի զանգվածով գործում է 122

ուսուցչական կազմի կողմից, կարևորեց երեխաների անվտանգությունը:

Այնուհետև ելույթ ունեցան Թբիլիսիի հայոց դպրոցների ղեկավարները: Հայկական թիվ 104 դպրոցը և թիվ 103 վրաց-հայկական դպրոցի հայկական մասնաճյուղը գործում են լավ պայմաններում, ապահովված են ուսումնառության համար անհրաժեշտ բոլոր պայմաններով ու պարագաներով, վերանորոգված են, ունեն ջեռուցման համակարգ և համապատասխան տարածք ու ամեն տարի ունենում են մի քանի մեդալակիր շրջանավարտներ: Դպրոցների շրջանավարտների մեծ մասը հաջողությամբ ընդունվում է բուհ և ավարտում այն բարձր առաջադիմությամբ:

Ելույթներ ունեցան մշակույթի բաժնի տնօրեն Լևոն Զիդիյանը, կրթության բաժնի տնօրեն Եվգենյա Մարկոսյանը, առանձնահատուկ ընդգծելով, որ հայոց դպրոցները փակվում են աշակերտության թվաքանակի նվազման պատճառով և միանգամայն չի արդարացվում ծնողների կողմից հայերենին չտիրապետելու հանգամանքը:

Ծնողները իրենց ելույթներում աշխատում էին արդարացնել իրենց մտադրությունը երեխային ռուսալեզու կամ վրացալեզու դպրոց ուղղորդելու մասին, չհամաձայնելով այդ մտքի հետ, հանդիպում էին մայրենի լեզվով, մեսրոպատառ հայերենով կրթության առավելության ապացույցներին:

Հանդիպումը կայացավ, իսկ թե որքանով հայ ծնողը կկայացնի ճիշտ որոշում, իրենից է կախված: Մեզ մնում է միայն հիշեցնել, որ կրթօջախը փակելը շատ հեշտ է, հայերենի քից դուրս այն վերստին բացելը և պահելը անչափ դժվար...